

חידושי הרד"ל
טו שבירך עט מזונו. וזה
מייקול (יריד) ע"ש. והוא וותנים
שבר ל'זונות כו', ב'ר פרשה ב'.
פ"ז א' כנור ונבל' הו' נתונים
כו', ב'מ"ד פרשה ט"ז פסוקה
הו' יהו' בחצי הללה.

נחמד ל'מראה
טו ויאכל בועז ושת וויתב
ל'בו ל'מה וויתב ל'בו שברך
עט מונז. קפה טונצ' דמס נצ' נצ' מונז.
סוט נ' נ' נצ'ש נצ'ך נל מונז
הנפלי מhn כהו מצען על מונז
סמי' קיטיל נ'ת' נ'ת' מ' וויתב נ'ז
ססי' קיטיל נ'ת' נ'ת' מ' עטמאל מסוס
המן יולדע ע'פ' איז'ע'ס
משי'ם'ע' ו'ע' נ'ע'ס

ה' מ' עמו נמה נזקקה סכום עלה מניונים נזקקה

ג' נא סי יוי' ד ושם מבואר בפירושי
על מזונו. שם' ש' וויתר לבו פ'!
כו ועי' מכ' וגירסת הילוקוט כאן
וב והמתיב הינו ברכה רבעית
וצ"ע שהרי בירכנה תקנונה. שודיה

מבקש אשה. כמו "ש לעיל פסוק
וחלכנה שתיהין שמתה אשתו
בעת שבאו נעמי ורוח וכבר
עברו ג' חדשים כנ"ל. ואת
אמרת בקצתה הערמלה. הינו
בשרהם בלבד בית ובעל מטה.
לפי שהיו אותו הדור. עיין
בראשית רבה פרשה נ"ז בסימן
ד' מה שכותבי שם ותובין כאן
ועיין בביבא בתרא דף ט' ב'.
מומנם חביב עלייהם. ושומרים
אותם בעצם עיין שמות רבה
פרק ב' סוף ב'.

פ"ז א רבי פנהם בשם ר' אליעזר, במ"ר פרשה ט"ז סי' ט"ז ע"ש ושם הגי' ומגנן מאליין עד היה עומד. א"ר לוי ברכות דף ג'. על' משפטין צדקה. שם י"ר פרשה י"ח סי' ב' פסיקתא רבתי פ' י"ז סי' ג'.

אחר, וויתר לבו. שׁעַסְק
טוֹב לִי תּוֹרַת פִּיהָ. מִדְבָּר
עֲשָׂה, שֶׁנְאָמֵר (משלי יח כט)
בְּקָצָה הַעֲרָמָה. ר' יְהוֹדָה
מְאָא בֶּעָז גָּדוֹל הַדּוֹר הַיָּה
טוֹפִים בַּזְמָה וְקִיוּנוֹתָנִין
תְּשֻׁמָּה יְשָׁרָל אֶל גִּיל
וּלְפִי שְׁהַצְדִּיקִים רְחוּקִים

ט' צדקה. ר' פנחס בשם דוד, וכין שヒה מגיע נ' הילוי וכור'. על משפטו וויה נקרת טו כמו סמכות ואלה. וופט כל גלון ממי היה ממיורה. גיל בעמום וגוי גוי. וקיפא ל גנותן דן. ואין דרבנן כי. י' עבירות נכחות ופקלות כל גנות נלה. גאלת נהייה רעה נפקוד נעק נס ۴۶

וְיַדְקָה נִמְתָּחָה לְבָנָה כְּדֵבֶר וְבָנָה
נִמְתָּחָה לְמִלְמָד גָּמְנִי"שׁ צְמָרְגָּס רֹת עֲלָה
מוֹנוֹן כְּמוֹן צְמָכָה הַכְּנִיִּיל בְּכָלְמוֹקִים מִמְּנָה
לְלַעֲזָן דִּין בְּצָלְעָן בְּכָלְעָן וְרוֹאָן.

זנות את אל"ש שנא', אני ידעת נזות הא' עברתו בדיו לא
בן עשו לשות שמים אל"ש זנות שנא' יושב ישראלי
בשבטים ויחל' העם לנזונות ר' לוי אמר אם תחלהו של מואב
שהכיר בתובת הא' וכבר שבירך על מזונו היה לשות שנא' בדיו לא בן
שנאו', יושב ישראלי בשטים וכו'

שָׁמִים אֲלָא לְשֵׁם זְנוּתָה, שָׁגָנָא מַר
(במדבר כה א') וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשָׁטִים
זָגוּ. (ירמיה טט) בְּדוּ לֹא כֵן עַשׂ.
לְשֵׁם זְנוּתָה אֲלָא לְשֵׁם שָׁמִים.
וַיַּעֲשֵׂה בְּדוּ לֹא נָאָמֵר, אֲלָא לֹא
כֵן עַשׂ, לְשֵׁם שָׁמִים אֲלָא לְשֵׁם
זְנוּתָה, וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשָׁטִים וַיַּחֲלֹל
הַעַם לְזְנוּתָה. רְבָנֵן אָמָרִי מִתְחַלֵּחַ
עֲבוּרָה לְשֵׁם זְנוּתָה וְסֻפָּה לְשֵׁם
שָׁמִים, שָׁגָנָא מַר וַתַּרְדֵּה הַגְּרָן
וַתַּעֲשֵׂה.

טו זג. זו ויאכל בעוז ווישת וויתבר לבוז. כלמה וויתבר לבוז, שברך על מזונו. דבר אחר, וויתבר לבוז. שאכל מיני מתייקה אחר המזון שהיא מרגלת לשׂוֹן לתורה. דבר בדברי תורה, שנאמר (חילה קיט עט) [31/08/2018] אחים לבוז ישביה מרבות על גננות דין.

פ"ז א' עומד ומגנן בהם. ומיוראות
ותשבחוות לאל יתברך.

מ"א מצא אשה מצא טוב. ויבא לשכבר
ונשיאה בעא קומי ר' פנחס בר ד

ו"ז אמרת בקצת הערמלה. אמר לו לפיק שהייזו אותו הדור
שבר ליזנות מן הגרנות, הרא הוא דכתיב (הושע ט א) אל
כעמים וגוי. ואין דרכן של צדיקים לעשות כן, ולא עוד אל
מן הגול וועל בן ממונם חביב עליה

פרק ט' ו א (ההלים קיט סס) חצאות לילא אקום להודות לך על משך ר' אליעזר בן יעקב כבנור ונבל היו נתוגנים מראשותיו שבחצאות לילא היה עומד ומגנו בהםם. אמר ר' לוי בנור היבר

לא נאמר אלא לא כן עשו לשם זונה אלא לא לשם
שמותים שנאמר ותרד הגורן וגורי רבן אמר כי וכו' ועי'
גנאי ר' פ' נ"ל. רבן בוי עד ותרד וגורי וליט כדי ל"ע
לטומם נקס טמיס ה' עטמה כמו טמיס קם מה
וומילוט טמישן סטמא ה' עטמו נקס טמיס ק' ט' לטמי
דנני רכון ה' כל לעיל נכ"ר פרקה ה' מיל דכרי רכון
ונכטמו ר' לי המר עמיין סס. טו שברך ע"ל מזוננו
בבבון מלול וצנוקות גרבום וגומי יול טרכן בונגש ברובו

REFERENCES AND NOTES